

Sygn. akt I C 520/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 1 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014r. w Oleśnicy

Przy udziale stron:

powód **Z. P.**

pozwany **K. Ł.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia w części wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy z dnia 14.07.2011r.

w sprawie o sygn. akt X GA 180/11:

- w punkcie I – co do kwoty 28.280,33zł;

- w punkcie II – co do kwoty 2.923,00zł;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.978,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pozwanemu aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 594,14zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Z. /

1. kal. 21 dni.

01.10.2014r.

Sygn. akt I C 520/12

UZASADNIENIE

Powód Z. P., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł pozew, w którym domagał się pozbawienia w części tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy z dnia 14 lipca 2011r. wydanego w sprawie sygn. akt XGA 180/11 w punkcie I co do kwoty 28.280,33 złotych, w punkcie II co do kwoty 2.923,00 złotych oraz zasądzenie kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, iż wyrokiem z dnia 14 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt XGA 180/11 Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy zasądził od powoda na rzecz pozwanego K. Ł. kwotę należności głównej w wysokości 44.421,33 złotych wraz z ustawowymiodsetkami od kwoty 7700 złotych od dnia 29 marca 2008r., od kwoty 24.951,33 złotych od dnia 04 czerwca 2008r. i od kwoty 11.770,00 złotych od dnia 29 czerwca 2008r. do

dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania sądowego w łącznej wysokości 2923,00 złotych. W dniu 13 stycznia 2012r. wyrok został zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Pismem z dnia 14 marca 2012r. komornik sądowy przy Sadzie Rejonowym w Oleśnicy G. O. zawiadomił powoda w wszczęciu postępowania egzekucyjnego. Z otrzymanego dokumentu wynikało, że pozwany domaga się od powoda wyegzekwowania należności głównej w wysokości 28.280,33 złotych z ustawowymi odsetkami oraz kwoty kosztów postępowania sądowego w wysokości 2989,00 złotych. W ocenie powoda, z powyższego zestawienia wynika, że pozwany uznał zapłatę kwoty 16.141,00 złotych, stąd też niniejszym pozwem powód ogranicza żądanie pozbawienia wykonalności wyroku tylko do spornej kwoty w wysokości 28.280,33 złotych oraz kosztów postępowania sądowego w wysokości 2989,00 złotych. Powód wyjaśnił, iż zapłacił na rzecz pozwanego całość należności zasądzonych wyrokiem w okresie od dnia 18 sierpnia 2011r. do dnia 26 października 2011r., tj. jeszcze przed nadaniem wyrokowi klauzuli wykonalności. Powód podniósł, iż uiszczył następujące należności:

- 7700 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 marca 2008r. tj. kwotą 3317 złotych (na kwotę odsetek składają się następujące należności: kwota odsetek 1160,60 złotych liczona od sumy 2700 złotych od dnia 29 marca 2008r. do dnia 18 sierpnia 2011r. oraz kwota odsetek 2156,40 złotych liczona od sumy 5000 złotych od dnia 29 marca 2008r. do dnia 18 sierpnia 2011r.);

-24.951,33 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04 czerwca 2008r. , tj. łączna kwota odsetek 10.542,00 złotych (na kwotę odsetek składają się następujące należności: kwota odsetek 206,80 złotych liczonych od kwoty 500 złotych od dnia 04 czerwca 2008r. do dnia 31 sierpnia 2011r., kwota odsetek 208,10 złotych liczonych od kwoty 500 złotych od dnia 04 czerwca 2008r. do dnia 07 września 2011r., kwota odsetek 418,70 złotych liczona od kwoty 1000 złotych od dnia 04 czerwca 2008r. do dnia 14 września 2011r., kwota odsetek 421,20 złotych liczona od kwoty 1000 złotych od dnia 04 czerwca 2008r. do dnia 21 września 2011r., kwota odsetek 3375 złotych liczona od kwoty 8000 złotych od dnia 04 czerwca 2008r. do dnia 23 września 2011r. oraz kwota odsetek 5912,20 złotych liczona od kwoty 13.920 złotych od dnia 04 czerwca 2008r. do dnia 01 października 2011r.);

-11.770,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 29 czerwca 2008r. do dnia 28 września 2011r., tj. suma odsetek równa kwocie 4893,70 złotych;

-2923,00 złotych wraz z odsetkami od dnia 14 lipca 2011r. do dnia 26 sierpnia 2011r. , tj. suma odsetek równa kwocie 45,20 złotych;

-łączna suma odsetek wymieniona w poprzednich punktach to wartość 18.797,90 złotych

-20.110,00 złotych

Wysokość nadpłaty wynosi 1312,10 złotych. Ponadto powód wyjaśnił, iż niedopłata 31,33 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 04 czerwca 2008r. do dnia zapłaty tj. 26 października 2011r. =31,33 zł +13,40 złotych=44,73, nadto nadpłata 1312,10 złotych (20.110,00 złotych -18.797,90 złotych)+28 złotych -44,73 złotych=1295,37 złotych.

Zdaniem powoda, z powyższego zestawienia wynika, iż powód nie tylko zapłacił w całości należności zasądzone wyrokiem, a tym samym zobowiązanie wygasło, ale ponadto uiszczył na rzecz pozwanego nadpłatę w wysokości 1295,37 złotych.

W odpowiedzi na pozew pozwany K. Ł., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż pozwany wnioskiem egzekucyjnym złożonym w dniu 09 marca 2012r. do Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Oleśnicy G. O. zażądał wszczęcia egzekucji celem wyegzekwowania kwoty 28.280,33 złotych tytułem należności głównej, wskazując, iż zasądzona kwota 44.421,33 złotych została pomniejszona o dokonane przez dłużnika wpłaty:

18.08.2011r.-2700 złotych

22.08.2011r.-5000 złotych

26.08.2011r. -2951 złotych

31.08.2011r. -500 złotych

07.09.2011r.-500 złotych

14.09.2011r.-1000 złotych

21.09.2011r.-1000 złotych

23.09.2011r.-800 złotych

28.09.2011r.-770 złotych

01.10.2011r.-920 złotych

Jednocześnie pozwany zażądał wyegzekwowania odsetek ustawowych, przy uwzględnieniu, że dłużnik dnia 26.10.2011r. wpłacił na poczet odsetek ustawowych kwotę 2000 złotych.

Pozwany podniósł, iż treść wniosku egzekucyjnego w zakresie żądań wyegzekwowania kwot została pomniejszona o wpłaty rzeczywiście otrzymane przez pozwanego od powoda przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego. Po uprawomocnieniu się wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy z dnia 14.07.2011r. strony utrzymywały ze sobą kontakt i współpracowały ze sobą. Powód oprócz wpłat dokonywanych za pośrednictwem banku, wpłacał pozwanemu kwoty na podstawie przygotowywanych przez siebie dokumentów KW. Przy wypłacaniu pozwanemu gotówki powód nie wydawał pozwanemu kopii dokumentów KW, zatrzymując je dla siebie wraz oryginałami. Jednocześnie pozwany zaprzeczył jakoby dnia 23 września 2011r. otrzymał od powoda kwotę 8000 złotych, dnia 01 października 2011r. sumę 13.920 złotych, , w dniu 28 września 2011r. kwotę 11.770 złotych, zaś w dniu 26 października 2011r. sumę 20.110 złotych. Pozwany wyjaśnił, iż w tychże dniach otrzymał od powoda sumy w następujących wysokościach: 800 złotych, 920 ,złotych, 770 złotych i 2000 złotych. Pozwany wskazał, iż na dowodach wpłaty widniały te właśnie kwoty, nie zaś wartości wskazywane przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 23 marca 2011r. w sprawie sygn. akt VGC 441/10 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu V Wydział Gospodarczy zasądził od pozwanego Z. P. na rzecz powoda K. Ł. kwotę 73.311,33 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot oraz kosztami procesu w wysokości 7283 złotych.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy wyrokiem z dnia 14 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt X Ga 180/11 zmienił w/w orzeczenie w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzeczpowoda kwotę 44.421,33 złotych wraz z odsetkamiustawowymi od kwoty 7700 złotych od dnia 29 marca 2008r. do dnia zapłaty, od kwoty 24.951,33 złotych od dnia 04 czerwca 2008r. do dnia zapłaty, od kwoty 11.770 złotych od dnia 29 czerwca 2008r. do dnia zapłaty, oddalając dalej idące powództwo. Wyrok Sądu I instancji został zmieniony także w zakresie pkt II w ten sposób, że zasądzonood pozwanego na rzecz powoda kwotę 2923 złotych tytułem kosztów postępowania, dalej idącą apelację Sąd oddalił oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1106,40 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Dowód: wyrok z dnia 23 marca 2011r. w sprawie sygn. akt V GC 441/10 oraz z dnia 14 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt X Ga 180/11 w aktach Km 386/12, zeznania powoda Z. P. k-63.

W dniu 14 marca 2012r. do Kancelarii Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Oleśnicy wpłynął wniosek egzekucyjny powoda K. Ł. o wszczęcie przeciwko dłużnikowi- pozwanemu Z. P. egzekucji celem

wyegzekwowania należności głównej w wysokości 28.280,33 złotych (należność główna 44.421,33 złotych wynikająca z wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie sygn. akt X Ga 180/11) pomniejszona o dokonane przez dłużnika wpłaty: 18.08.2011r.-2700 złotych, 22.08.2011r.-5000 złotych, 26.08.2011r. -2951 złotych, 31.08.2011r.-500 złotych, 07.09.2011r.-500 złotych, 14.09.2011r.-1000 złotych, 21.09.2011r.-1000 złotych, 23.09.2011r.-800 złotych, 28.09.2011r.-770 złotych, 01.10.2011r.-920 złotych. Jednocześnie pozwany zażądał wyegzekwowania odsetek ustawowych, przy uwzględnieniu, że dłużnik dnia 26.10.2011r. wpłacił na poczet odsetek ustawowych kwotę 2000 złotych.

Dowód: wniosek egzekucyjny z dnia 14 marca 2012r. w aktach Km 386/12.

Powód Z. P. oraz pozwany K. Ł. współpracowali ze sobą w ramach prowadzonej przez obie strony działalności gospodarczej. Współpraca ta trwała około 3 lat z przerwami.

Powód zwrócił się do pozwanego z prośbą o ratalna spłatę swojego zadłużenia, gdyż jednorazowo nie był w stanie uregulować swojego zobowiązania.

Pozwany wyraził na powyższe zgodę i strony umówiły się, że powód będzie uiszczał pozwanemu gotówkę do ręki. Strony telefonicznie każdorazowo uzgadniały jaką należność powód w danej chwili będzie w stanie spłacić pozwanemu, który za każdym razem wyrażał zgodę na przyjęcie określonej kwoty w gotówce od powoda.

Przy wręczeniu gotówki nie był obecny żaden świadek. Pieniądze były wręczane pozwanemu w głównej sali w zamku w O. i przeliczane w przez pozwanego w obecności powoda.

Powód wręczając pozwanemu gotówkę wystawiał dokument o nazwie KW, w którym to dokumencie powód wpisywał jaką kwotę przekazuje pozwanemu w gotówce, przy czym należność była wpisywana także słownie. Pozwany podpisywał się pod dowodem KW oraz otrzymywał duplikat dowodu KW, który zatrzymywał w oryginale powód.

Po wydaniu powyższych wyroków strony nadal współpracowały ze sobą, m.inn. pozwany prowadził dla powoda szkolenia, za które nie wystawiał faktur, gdyż nie żądał tego powód. Ponadto strony prowadziły rozmowy, iż w przyszłości ponownie będą ze sobą współpracować w zakresie cateringu. W obecności świadka M. B. powód przekazał pozwanemu kwotę 800 złotych tytułem wynagrodzenia za szkolenie kucharzy.

Dowód: zeznania powoda Z. P. k-63-64, częściowo zeznania świadka M. B. k-189, częściowo zeznania świadka E. Ł. k-189-190, częściowo zeznania pozwanego K. Ł. k-192.

Powód dokonał wpłat następujących należności na rzecz pozwanego wystawiając stosowne dowody KW opatrzone numerem i datą:

-Kw nr 1/10/2011 z dnia 01 października 2011r. na kwotę 13.920 złotych;

-Kw z dnia 26 października 2011r. na kwotę 20.110 złotych;

-Kw nr 2/09/2011 z dnia 28 września 2011r. na kwotę 11.770 złotych;

-Kw nr 1/09/2011 z dnia 23 września 2011r. na kwotę 8000 złotych.

Dowód: dowody wpłat Kw nr 1/10/2011 z dnia 01 października 2011r. na kwotę 13.920 złotych, Kw z dnia 26 października 2011r. na kwotę 20.110 złotych, Kw nr 2/09/2011 z dnia 28 września 2011r. na kwotę 11.770 złotych, Kw nr 1/09/2011 z dnia 23 września 2011r. na kwotę 8000 złotych k-62.

W niniejszej sprawie na zlecenie Sądu została sporządzona opinia przez biegłego P. F. (1) na okoliczność czy dowody wpłat Kw wykazują cechy przerobienia przez którąkolwiek ze stron, w jakim zakresie i która ze stron dokonała przerobienia dokumentów. Biegły poddał badaniom dowody wpłaty: Kw nr 1/09/2011 datowany na dzień 23 września 2011r. z zapisem 8000 złotych, Kw nr 2/09/2011 datowany na dzień 28 września 2011 z zapisem 11.770 złotych,

Kw nr 1/10/2011 datowany na dzień 01 października 2011 z zapisem 13920 złotych, Kw datowany na dzień 26 października 2011r. z zapisem 20.110 złotych. Biegły wyjaśnił, iż przeprowadził analizę pisma, posługując się metoda graficzno-porównawczą ze szczególnym uwzględnieniem parametrów ciągłości cyklu edycyjnego w akcie pisarskim. Biegły wskazał, iż po dokonaniu oględzin kwestionowanego materiału nie stwierdził, aby przeprowadzona analiza podłoża oraz środka kryjącego wykazała ślady chemicznej (zacieki) lub mechanicznej (zmechacenie, odwarstwienie, nawarstwienie podłoża) ingerencji, której celem byłaby zmiana treści odręcznych zapisów pieniężnych kwot. Biegły podniósł, iż zważywszy na cel zlecenia koncentrował się tym samym na ustaleniu czy przedstawione do analizy dokumenty są oryginalne. Biegły stwierdził dokonując analizy wyodrębnionych cech graficznych pisma ręcznego wypełniającego poszczególne pozycje, iż grafizm ten jest jednorodny w aspekcie cech dystynktywnych, co jest podstawą do wniosku, iż pochodzi on od jednej osoby. Biegły wskazał, iż po przeprowadzeniu stosownych badań komparystycznych ustalił, iż wykonawcą grafizmu jest Z. P.. W tym zakresie biegły przeprowadził analizę materiału porównawczego w aspekcie ustalenia normy graficznej Z. P., pod kątem wyodrębnienia parametrów cyklu edycyjnego rozumianego jako ciągła czynność kreślenia odręcznego tekstu bez przerw i zmian pozycji pisarskiej wykonawcy i dokonał konfrontacji możliwości graficznych w/w z kwestionowanym pismem ręcznym. W tym celu biegły pobrał od Z. P. próby jego grafizmu „na żądanie” wypełniając blankiety dowodów Kw określoną treścią zgodnie ze wskazaniami biegłego. Po otrzymaniu próbek grafizmu od Z. P. biegły dokonał zestawienia poszczególnych zapisów i przeprowadził ich analizę.

W konsekwencji biegły wyjaśnił, iż przeprowadzone badania kwestionowanego materiału wykazały, że podłoża dowodowych dokumentów oraz odręczne zapisy na nich widniejące nie były poddane chemicznym ani mechanicznym manipulacjom w celu ich zmieniania brzmienia odręcznych zapisów cyfrowych i wyrazowych. W oparciu o pobrany osobiście przez biegłego od Z. P. materiałporównawczy ustalono, że sporne pismo widniejące na poszczególnych dokumentach nie zawiera charakterystycznych cech grafizmu nakreślonego w osobnych cyklach edycyjnych, co dawałoby podstawę do wniosku, że pierwotne zapisy kwot były przerabiane metodą późniejszego dopisywania dodatkowych cyfr oraz wyrazów zmieniających wielkość kwot. Biegły wyjaśnił, że niektóre z zapisów nie nadawały się do takich manipulacji bez naruszenia struktury podłoża i konstrukcji pierwotnych znaków graficznych oraz zaburzenia logicznego ciągu wyrazowego. Reasumując, zdaniem biegłego P. F. (1), kwestionowane dokumenty nie zawierają znamion fałszerstwa metodą przerobienia.

W/w biegły sporządził opinię uzupełniającą, zaś zlecenie dotyczyło okoliczności czy niektóre cyfry na dokumentach wpłat zostały zapisane środkiem kryjącym o innej barwie, czy jest różnica w kolorze, nasyceniu koloru, jeżeli chodzi o poszczególne cyfry na poszczególnych dowodach wpłat. Przedmiotem analizy biegłego były te same dowody Kw, jak w poprzedniej opinii. Biegły wyjaśnił, że przeprowadzone badania optyczne środków kryjących kwestionowanych dowodów wpłat Kw nr 1/09/2011 i Kw nr 2/09/2011 zostały w całości nakreślone identycznym środkiem kryjącym. Zatem, w ocenie biegłego, brak jest podstaw merytorycznych prowadzących do wniosków, że część zapisów została przerobiona w aspekcie zawartej w nich treści. Z kolei biegły ustalił, że w przypadku zapisów dowodu wpłaty Kw z dnia 26 października 2011r. tylko zapisy cyfrowe mają inny odcień granatowej bary w stosunku do pozostałych odręcznych zapisów. Nie można zatem wykluczyć, w ocenie biegłego, że zapisy te zostały sporządzone innym długopisem wcześniej lub później od pozostałych zapisów, jednakże bez zauważalnych cech wskazujących na zmianę pozycji pisarskiej ich wykonawcy lub przerwanie cyklu edycyjnego. Natomiast w przypadku grafizmu widniejącego na dowodzie wpłaty Kw nr 1/10/2011 biegły wyjaśnił, że zostały one sporządzone innym odcieniem środka kryjącego od pozostałych odręcznych zapisów, jednakże bez widocznych znamion odmiennego cyklu edycyjnego tego grafizmu. Sepcyfika wprowadzonych zmian, w szczególności dopisanie cyfr „0” w istotny sposób zmieniające wysokość kwot oraz wprowadzenie tym samym środkiem kryjącym zapisu słownego kwot w tym przypadku może wskazywać na przerobienie zapisów pierwotnych. Należy jednak podkreślić, zdaniem biegłego, że na dwóch spornych dokumentach, tj. na dowodzie wpłat Kw nr 1/09/2011 oraz na dowodzie wpłaty Kw nr 2/09/2011 nie ujawniono występowania różnych środków kryjących, zaś w przypadku dowodu wpłaty Kw datowanego na dzień 26 października 2011r. oraz dowodu wpłaty Kw nr 1/10/2011 datowanego na 01 października 2011r. stwierdzono, że zostały one pod tym względem sporządzone niejednorodnie, bowiem charakteryzują się wykonaniem odręcznych zapisów nie jednym i tym samym środkiem kryjącym, ale równocześnie zwraca w nich także uwagę brak zauważalnych cech wskazujących

na przerwanie ciągłości cykli edycyjnych, potwierdzających dopisywanie w późniejszym czasie znaków graficznych oraz całych zapisów. W ocenie biegłego, inną istotną kwestią w ocenie oryginalności –przedmiotowych dokumentów jest zachowanie adresata przedmiotowych dowodów wpłat, który sygnując je swoimi podpisami- tym samym zaakceptował tak niestandardowo wypełnione dokumenty, tj. dokumenty, które zostały nieprawidłowo wypełnione. Biegły wyjaśnił także, iż w oparciu o badane dowody wpłat nie jest w stanie ustalić czasu ani też kolejności sporządzenia całych spornych zapisów, czy ich poszczególnych fragmentów względem siebie oraz względem przedmiotowych podpisów. Zdaniem biegłego nie można było przerobić badanych dowodów wpłat Kw, aby nie uszkodzić ich podłoża, brak jest też śladów potwierdzających ingerencję we wcześniejszy zapis w przypadku kwoty wpisanej słownie, ponadto w zapisach słownych nie występuje użycie innego środka kryjącego w jednym zapisie.

Dowód: opinia biegłego P. F. (2) k-89 , opinia uzupełniająca k-154, zeznania biegłego P. F. (1) k-200.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie powód domagał się pozbawienia w części tytułu wykonawczego w postaci tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy z dnia 14 lipca 2011r. wydanego w sprawie sygn. akt XGa 180/11 w punkcie I co do kwoty 28.280,33 złotych, w punkcie II co do kwoty 2.923,00 złotych. Swoje żądanie powód opierał na treści art.840§1 pkt 2 k.p.c., wskazując, iż swoje zobowiązanie wobec pozwanego uregulował, dokonując na jego rzecz wpłat określonych należności.

Na potwierdzenie swojego stanowiska powód przedłożył dokumentację w postaci dowodów przelewu poszczególnych kwot na rachunek bankowy oraz tzw. dowody wpłat Kw wypełnione na daną kwotę wraz z podpisami złożonymi przez pozwanego K. Ł..

Zgodnie z art. 840§1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu zobowiązania egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Artykuł 840 § 1 pkt 2 stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Na podstawie regulacji materialnoprawnych w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie) oraz niezależne od woli stron (m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada).

Pozwany K. Ł. w odpowiedzi na pozew zakwestionował , jakoby otrzymał od powoda Z. P. należności objęte dowodami wpłat na kwoty: 8000 złotych, 13.920 złotych, 11.770 złotych, 20.111 złotych, podnosząc, iż otrzymał od powoda łączną kwotę 16.141,00 zł, na którą to należność składały się sumy między innymi 800 złotych, 770 złotych oraz 920 złotych, które de facto otrzymał od powoda, nie zaś należności o takich wartościach, jakie widnieją na przedstawionych dowodach Kw.

Rolą Sądu w niniejszym procesie było zatem zbadanie, czy rzeczywiście pozwany otrzymał od powoda sumy , które w całości wyczerpały jego żądanie wynikające z tytułu wykonawczego, czy też dowody Kw noszą ślady przerobienia.

W tym zakresie Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe przesłuchując świadków oraz strony. W ocenie Sądu niewielką wartość dowodowa posiadają zeznania M. B., który nie był świadkiem przekazywania spornych należności, jakkolwiek wskazał, iż jeden raz był obecny w trakcie wręczenia przez powoda pozwanemu pieniędzy w wysokości 800 złotych. Jednocześnie świadek wyjaśnił, iż należność ta była płacona tytułem szkolenia kucharzy, gdyż strony nadal ze sobą współpracowały, zaś co do konkretnej kwoty zadłużenia powoda na rzecz pozwanego świadek nie posiadał stosownej wiedzy. Odnośnie zeznań świadka E. Ł., Sąd zauważa, iż świadek ten nie był obecny przy przekazywaniu rzeczowych należności na rzecz pozwanego przez powoda i wiedzę na temat zalegania z zapłatą wierzytelności posiada

od swojego pracodawcy-pozwanego. W tych okolicznościach nie sposób uznać, iż zeznania w/w świadków pozwalają na postawienie tezy, jakoby doszło do faktycznego przerobienia rzeczowych dowód wpłat, a tym samym do istnienia długu, którego spłata przez powoda nie nastąpiła.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda Z. P., który wskazał, iż kwoty ujęte na spornych dowodach Kw w takiej właśnie wysokości przekazywał pozwanemu K. Ł., zaś ten odbiór gotówki kwitował własnoręcznym podpisem złożonym na tychże dowodach Kw. Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom pozwanego K. Ł., który podnosił, iż nigdy nie otrzymał od pozwanego spornych należności, jakkolwiek potwierdził, iż na wszystkich dowodach Kw znajduje się jego podpis. W ocenie Sądu, nie sposób uznać, powyższych twierdzeń za wiarygodne. W tym zakresie Sąd zauważa, iż biegły sądowy P. F. (1) zarówno w swoich dwóch opiniach pisemnych, jak i też opinii ustnej złożonej na rozprawie sądowej, zaprzeczył, jakoby badane przez niego dowody Kw, nosiły ślady przerobienia, co wskazywałoby na ich sfalszowanie. W ocenie Sądu biegły w swoich wyjaśnieniach był rzeczowy, konkretny i kategoryczny, a tym samym opinię tegoż biegłego Sąd uznał za wiarygodny dowód w sprawie. Sąd jednocześnie zauważa, iż obie strony były przedsiębiorcami, w czasie, gdy zapadł wyrok Sądu Okręgowego i gdy dochodziło do wzajemnych rozliczeń między powodem, a pozwanym. Tym samym od osób takowych wymaga się większej staranności w działaniu i dbałości o swoje interesy. Nie było zatem przeszkód, aby powód przekazywane do „ręki” pozwanego środki finansowe i to w tak znacznej wysokości, wpłacał na jego rachunek bankowy, co stanowiłoby dowód faktycznie uregulowanej należności na poczet zadłużenia powoda. Skoro zatem pozwany godził się na przyjęcie takiej dokumentacji, nieprawidłowo wypełnionej, jak wskazał to biegły i kwitował jej odbiór własnoręcznym podpisem, ponosił ryzyko, iż nie będzie możliwym w przyszłości zakwestionowanie prawdziwości tychże dokumentów, potwierdzających de facto całkowitą spłatę należności na jego rzecz. Bez znaczenia jest przy tym okoliczność, iż uprzednio wpłaty dokonywane przez powoda miały miejsce na rachunek bankowy i były to kwoty znacznie niższe od tych, które widnieją na rzeczowych dowodach KW. Sąd zauważa, iż strony pozostawały ze sobą w dobrych stosunkach, cały czas ze sobą współpracowały, nie można zatem wykluczyć, iż taki sposób przekazywania środków finansowych był wynikiem wzajemnych uzgodnień i przekonania, że współpraca ta będzie nadal kontynuowana. Powód w toku procesu wykazał jakie kwoty przekazał na rzecz pozwanego i w jakiej dacie oraz wyjaśnił okresy za jakie naliczył odsetki ustawowe i obliczył ich wartość, czego pozwany nie kwestionował. W piśmie procesowym z dnia 10 września 2014r. powód wyjaśnił istnienie tzw. nadpłaty oraz niedopłaty, zaś Sąd uznał powyższe racje na słuszne i udowodnione, dołączonymi do sprawy dokumentami. Tym samym Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda Z. P., Sąd odmówił natomiast wiary zeznaniom pozwanego K. Ł., albowiem pozostają one w sprzeczności z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym. Sąd jednocześnie oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii zespołu biegłych (...) w W., albowiem wobec tak kategorycznej i przekonującej opinii biegłego sądowego P. F. (1) przeprowadzenie tegoż dowodu jest w ocenie Sądu zbędne. Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł zgodnie z pozwem. O kosztach orzeczono w oparciu o przepis art.98 k.p.c.